

Publicerad 2020-03-02 13:55 av Knark

Cupid

Jag ritlar cirklar av turkos eld vidare än horisontens båge runt mitt hjärta. Fångar tårar av pärlemor, min kropp blir till en slingrande flod där vågorna rusar i prismans alla färger som solen skänkt. Min blick är berusad av dikt - dina drömmars oläsbara ord som jag fångat vid uppvaknandet. Jag sänder ut tropiska fåglar fast dom inte hör hemma här, för dig att höra mitt rop. Jag stapplar fram och bländas av ljusets fläckar som träd Kronorna lämnar & känner jorden rotera under mina fötter. Jag känner mig hel när jag vilar i din fantasi; vi är metamorfosen som bidar sin tid i kokong. Evigheten är mig ett ögonblick nu. Och ödets klocka räknar decimaler. Den är nära nu, den tid vi blir kära.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Knark med Poeter.se id #45878 innehar upphovsrätten